

Links Ecologisch Forum (LEF)

Forum Gauche Ecologie (FGE)

Radicaal Groen Linkse Partijoverstijgende Beweging

Mouvement Radical Rouge et Vert, au-delà des Partis

OPINIE: De ene zijn dood, is de andere zijn brood

Geplaatst op vrijdag 27 september 2013 |
 SHARE

Concurrentie zou voor meer welvaart zorgen. Dat is tenminste wat de regering en de werkgeversorganisaties ons al zeer lang voorhouden. Bij gebrek aan een alternatieve filosofie, worden werknemers gedwongen deze logica te volgen.

Competitiviteit, of de weg naar sociale afbraak

Competitieve bedrijven zijn in staat de concurrentie aan te gaan met andere bedrijven. Het bedrijf dat zijn kosten zo laag mogelijk weet te houden, is het meest competitief. Door deze logica te volgen, worden bedrijven gedwongen te besparen op de arbeidsvoorwaarden. Heel de concurrentielogica wil dat de werknemers van de verschillende bedrijven mekaar beconcurreren. Zo worden de minst gunstige arbeidsvoorwaarden de norm. Met als gevolg een voortdurende nivellering naar beneden.

Tot wat dit kan leiden, zagen we in Bangladesh waar 1200 werknemers het leven lieten bij de instorting van de textielfabriek. Het gebouw telde acht verdiepingen en er waren drie textielateliers gevestigd. Toen het gebouw barsten vertoonde, werd gestart met de evacuatie. Maar de volgende dag zat er voor de textielarbeiders niets anders op dan terug aan de slag te gaan. Anders zouden zij hun job verliezen. Grote westerse merken zijn deels verantwoordelijk voor dit drama. Die merken doen namelijk geregeld een beroep op onderaannemers in landen waar de productiekosten zeer laag zijn. Ze oefenen druk uit door onrealistische termijnen te eisen en zware boetes op te leggen als de leveringsdatum niet gehaald wordt. De arbeiders zijn de eerste slachtoffers van die praktijken. Tussen de puinen werden o.a. labels gevonden van Mango, Primark, Carrefour en anderen zoals Benetton en Hilfinger.

En wie wordt daar beter van? De aandeelhouders! Ondanks de crisis stegen de winstuitkeringen in België sinds 2001 met 170%!

Bedrijven die willen overleven in de concurrentieoorlog, proberen met zo weinig mogelijk werknemers zo veel mogelijk winst te boeken. Ze krijgen daar de middelen voor: belastingverminderingen, een daling van de sociale bijdragen, loonbevriezing en veralgemening van de flexibele en tijdelijke jobs.

Maar wat zijn de gevolgen? 7,5 miljoen Duitsers hebben een mini-job van maximaal 400 euro per maand. 22,2 procent van alle werknemers in Duitsland heeft een loon onder de armoedegrens. Voor Siegfried Bracke (N-VA) is dit land het grote voorbeeld. Zo pleit hij ook om mini-jobs in Vlaanderen in te voeren, omdat hij vindt dat het nog altijd beter is om werkende armen te hebben, dan armen tout court! Nu al kampen 640.000 werknemers in Vlaanderen met werkstressklachten.

Als we de logica van de winst-voor-enkelens blijven volgen, is er maar één poort open voor de werknemers: die van de hel! De fruitplukkers in Spanje of Frankrijk krijgen per dag een briefje van 20 euro en lassers uit Senegal worden in Italië 15 euro per dag betaald. Ook de Brusselse horeca begint schijnzelfstandigen uit Bulgarije en Roemenië in te zetten als 'mede-uitbater'. Zij verdienen niet meer dan een forfait van 40 euro per dag voor een arbeidsprestatie van 10u.

De competitiviteitslogica en de winsthonger leiden niet alleen tot een competitie tussen bedrijven en werknemers, maar het leidt ook naar sociale dumping. Al vele jaren wordt het deel van het loon dat de werkgever doorstort naar de sociale zekerheid verminderd. In het taalgebruik van de werkgeversorganisaties wordt dit de "loonlastvermindering" genoemd. Waarbij dus toegegeven wordt dat "loon" een last is! Hoe durven ze dit in godsnaam volhouden? Momenteel krijgen de werkgevers meer kortingen dan dat ze belastingen betalen op hun winst!

Maar wat zijn de gevolgen? Door het deel van het loon dat de werknemer verdient te verminderen, worden de geneeskundige zorgen duurder, stijgen de belastingen op arbeidsinkomens, krijgen de werklozen minder uitkeringen en wordt het pensioen geprivatiseerd en gekortwiekt. Bij Ford Genk leverden de werknemers gedurende enkele jaren 12 procent van hun loon in! Allemaal met de belofte dat de jobs gegarandeerd bleven. Toch sluit Ford Genk eind volgend jaar de deuren. Duizenden gezinnen hebben de voorbije jaren zinloze offers gebracht.

Het heeft hun jobs niet kunnen veiligstellen. Opnieuw zijn alleen de aandeelhouders en de speculanten er beter van geworden...

Uiteraard moet er open gestaan worden voor een debat over de loonkost. Maar dan wel nuchter en met de nodige nuance. De loonkostenhandicap veralgemenen naar alle sectoren, is de waarheid geweld aandoen! Zo liggen de cijfers in België in de industrie gunstiger dan in de dienstensectoren. Als je de werkgeversorganisaties moet geloven, zou de Belgische loonkost 16 procent sneller zijn gestegen dan in de buurlanden Nederland, Frankrijk en Duitsland. Maar volgens de Nationale Bank, het Planbureau en de Hoge Raad voor de Werkgelegenheid, die een studie hebben uitgevoerd in opdracht van Premier Di Rupo, is het slechts 0,5 procent! De grove overschatting van de werkgeversorganisaties komt doordat ze geen rekening hielden met de loonsubsidies en met het feit dat in België de werknemers meer uitgeperst worden, waardoor meer geproduceerd wordt met minder mensen.

Wat zou men zonder werknemers zijn?

Zonder de inspanning die werknemers leveren, wordt er geen welvaart gecreëerd. Het zijn niet de aandeelhouders en de speculanten die de welvaartmakers zijn, maar de werknemers. Vaak ten koste van de gezondheid met stress, rugpijn en arbeidsongevallen tot gevolg. Maar de werknemers krijgen steeds minder van die welvaart te zien. De welvaart verdwijnt steeds meer in de zakken van grote aandeelhouders en speculanten. Meer dan dringend om deze onrechtvaardigheid te beëindigen! Niet alles los je op via de fiscaliteit, maar de volledige opheffing van het bankgeheim, het aanleggen van een vermogenskadaster en de invoering van een vermogensbelasting kunnen al enorm veel bijdragen om de rijkdom te herverdelen.

Het ACV wil een vermogensbelasting van 1 procent op alle vermogens vanaf 1 miljoen euro. Met dit bedrag schep je de mogelijkheid om 150.000 jobs te creëren!

Guido Deckers (nationaal ACV-propagandist voor het thema rechtvaardige fiscaliteit) - 25 september 2013

Bronnen:

- <http://www.oxfamsol.be/nl/Bangladesh-de-prijs-van-goedkope.html>
- Artikel: Een crisis biedt altijd kansen. **Stephen Bouquin**, politiek secretaris ROOD!, gewoon hoogleraar sociologie Evry-Parisud, lid van Attac Vlaanderen
- <http://www.s-p-a.be/column/author/johan-vande-lanotte/>
- Ons Recht/ September 2013/P.6
- ACV-persbericht / 24.09.2013/ Werkbaarheidsmonitor 2013